

Kresťanstvo a okultizmus 7 - Povera a jej vplyvy

Napísal P. Lukáš Mizerák

Utorok, 02 November 2010 07:11

Povera sa v základnej definícii chápe ako odklon od všeobecne vyznávaného doktrinálneho náboženstva. Takýmto spôsobom staroveký Rimania vydeľovali ako povery náboženské predstavy a praktiky barbarských národov. S prijatím a upevnením kresťanstva na širokom európskom poli sa za povery začali pokladať pozostatky pohanských náboženských praktík christianizovaných Germánov a Slovanov, ktoré prakticky v niektorej svojej podobe pretrvali či už symbolmi, alebo tradičnými zvykmi až do dnešných čias (napr. pálenie Moreny a fašiangové maškary spojené s vítaním jari). Prvotná snaha o vykorenenie týchto povier sa na výzvu pápeža Gregora Veľkého zmenila na snahu o ich premenenie v kresťanstve – transkulturáciu, ktorá i samotnému kresťanstvu pomohla zžiť sa a stať sa vlastným náboženstvom daného národa.

Tento proces však mnohé dnešné štúdie a komentáre vysvetľujú z druhej strany – ako skryté zachovanie pohanstva v kresťanstve. Je isté, že spolu s kresťanstvom existuje aj synkrétistické spojenie s niektorými starými okultnými pohanskými praktikami, ktoré kresťanstvo, veriace v jediného Boha, právom pokladalo za démonické idoly a akýkoľvek pozitívny, či aktívny vzťah s nimi za prejav odpadlivity a služby diablu. V našom prostredí sú to napr. znaky trojitého popľuvania alebo poklopania po dreve, symbolizujúce ochranu pred zlom, čierna mačka skrížiacca cestu, piatok 13-teho a pod.

Posledný príklad sa už týka histórie a ľudskej fantázie i nedostatočnej náboženskej vedomosti, ktorá človeka vedie k vytváraniu pseudonáboženských predstáv. Preto aj KKC 2111 definuje

poveru nasledovne: „*Povera je vybočenie náboženského cítenia a prejavov, ktoré z neho vyplývajú. Môže sa predstaviť ako zamaskovaná viera, ktorú vzdávame pravému Bohu, keď napríklad niekto pripisuje magickú, zázračnú dôležitosť určitým praktikám, ktoré sú inak legitímne, alebo aj potrebné. Alebo spájať účinnosť modlitieb, alebo sviatosťných znakov iba s ich materiálnou stránkou bez požadovaných vnútorných dispozícií znamená upadnúť do povery.*“

Katechetická definícia nás teda upozorňuje na vytváranie poverčivých predstáv aj vnútri kresťanstva, keď sa čistá duchovnosť nahrádza mágiou symbolov. Tieto prejavy možno v plnosti sledovať na rôznych ľudových praktikách liečenia, či varenia, ktoré sú sprevádzané nepochopiteľným, presne určeným počtom kresťanských modlitieb, alebo zneužívaním svätenín (hromnička, krížik) ako ochranných talizmanov, ochraňujúcich vlastníka nezávisle od významu ich symbolu.

Vplyvy povier

Negatívny vplyv povier možno zahrnúť pod pojem *neslobody*. Pretože kým oficiálna viera (ktorá svojím systémom aktívnych povinností je často neprávom označovaná za autoritatívnu, a teda jej nasledovníci za neslobodných) dáva človeku slobodu výberu a patričné rady, ako ju dosiahnuť, povera zväzuje človeka v bežných životných situáciách nesystematickými pravidlami a ohraničeniami, ktoré robia život nedôstojným a skutočne neslobodným. Odklonom modernej spoločnosti od silne religiózneho prostredia, neraz veľmi poverčivého, sa človek čiastočne oslobodil od negatívneho ľudového náboženstva, hoci za cenu sekularizácie. No aj napriek tomu v modernom a študovanom prostredí stretáme indivíduá so sklonom k povere. Uvediem niektoré „módne“ povery, ktoré stále majú v dnešnom svete svoju silu:

Kresťanstvo a okultizmus 7 - Povera a jej vplyvy

Napísal P. Lukáš Mizerák

Utorok, 02 November 2010 07:11

